

Maria: wegwijzer in ons geloofsleven

Wees gezegend
klonk een stem
en zij werd geraakt
tot zingens toe,
en zong vrij: 'Magnificat,
God deed grote dingen aan mij...'

Wees gezegend
klonk een stem
en zij ging op weg
om blij haar vreugd' te delen
met wie geraakt was
door onverwachte zegen...

Wees gezegend
al wie dit ziet;
wees geraakt,
begin een ander leven
wees geraakt
tot een gaan van nieuwe wegen....

Openingslied: Z.J. 578

*Volk van God zijn wij hier samen heel de wereld in ons hart.
Gij roept ons bij onze namen God onze vreugde, onze kracht*

Woord zult Gij spreken, brood zult Gij breken,
op dit uur zult Gij bij ons zijn:
mensen bevrijden, mensen verblijden,
drink met ons samen de vreugdewijn.

God in den hoge, licht voor onz' ogen
feest voor ons hart, dat nu sneller slaat.
Gij hebt ons leven een zin gegeven
Gij zijt de Leidsman die met ons gaat.

Kruisteken en genadewens

Het is voor velen een traditie om jaarlijks naar Oostakker te komen.
Het is opnieuw een moment van ontmoeting.
Wij ontmoeten elkaar, hier op deze heilige plek.
We willen er ook Maria en haar Zoon Jezus ontmoeten.
Straks in het evangelie horen we hoe Maria en Elisabeth elkaar ontmoeten.
Beiden zijn zij draagster van nieuw leven, van bijzonder leven.
Voor beiden komt het nieuwe leven onverwachts:
Elisabeth, niet meer op een leeftijd om kinderen te krijgen,
wordt de geboorte aangezegd van Johannes,
die later 'de Doper' genoemd zal worden.
En Maria, haar jonge nichtje,
zal draagster zijn van Gods Zoon.
Zij zingt vol vreugde: 'God deed aan mij grote dingen!'
Moge de ontmoeting van deze twee vrouwen en de vreugde van Maria
in ons doorwerken, ons openen voor de ontmoeting met elkaar
en ons de vreugde schenken van de Eeuwige God.

Gebod om ontferming

Maken wij het stil in de ruimte en in onszelf, om te luisteren, te vieren en te bidden:

*Heer, als wij ons afsluiten voor uw Geest,
leer ons dan luisteren naar Maria,
en ontferm U over ons.*

Heer, ontferm U over ons

*Christus, als wij de barmhartigheid van de Vader
niet meer kunnen zien,
leer ons dan te kijken naar Maria,
en ontferm U over ons.*

Christus, ontferm U over ons

*Heer, als wij U niet meer kunnen loven,
leer ons dan te zingen met Maria,
en ontferm U over ons.*

Heer, ontferm U over ons.

Moge de warmhartige God ons barmhartig zijn waar wij tekort schieten,
het goede in ons versterken en ons leiden op de weg naar het eeuwige leven. Amen.

Openingsgebed

Barmhartige God
U die in ons midden wilt zijn,
geef ons de openheid van Maria,
en de opmerkzaamheid van Elisabeth,
zodat ook wij de ander en U
werkelijk kunnen ontmoeten.
Dat bidden wij U door Jezus Christus,
uw Zoon en onze Heer,
die met U en de Heilige Geest leeft
tot in eeuwigheid. Amen.

Eerste lezing: Zach.2,14-17

Zo luidt de Godsspraak van de Heer:
'Juich en verheug u, dochter Sion,
want zie, Ik kom en Ik zal bij u wonen.
Op die dag zullen vele volken
zich bij de Heer aansluiten;
zij zullen mijn volk zijn
en Ik zal bij hen wonen.
Dan zult gij weten,
dat de Heer van de legerscharen
mij tot u gezonden heeft.
De Heer zal Juda in bezit nemen
als zijn erfdeel op de heilige grond
en Hij kiest Jeruzalem weer uit.
Zwijg voor de Heer, al wat leeft!
Hij staat op en komt uit zijn heilige woning.'

Alternatieve lezing: 'Maria -Meimaand' (Herinneringen van Toon Hermans)

In de meimaand werd bij ons thuis de rozenkrans gebeden.

Ik was nog een kind.

De meimaand was de Mariamaand. Dan plukten we bloemen in de wei en zetten ze, voor het blauw-witte Mariabeeldje dat in de hoek van de kamer op een tafeltje stond, met een wit kanten kleedje erop. De rozenkrans is in onze tijd een voorwerp geworden dat je nog maar zelden tegenkomt. Men heeft er nu een soort ringetje van gemaakt, waar nog maar tien kraaltjes aanzitten. Ook goed, maar die van vroeger was toch mooier. Eerlijk gezegd vond ik die van vroeger wel wat aan de lange kant. Dat kwam misschien door die kokosmat.

's Avonds staken we het waxinelichtje aan dat voor het Mariabeeldje stond en dan baden we de rozenkrans knielend. Ik zat dan met mijn blote knieën op een ruwe, rode kokosmat en dat was een gevoel dat ik,

terwijl ik dit neerschrijf, weer opnieuw kan voelen.

Maar waar het omging: was Maria. Mijn moeder bad vóór en wij, drie broers en ik, baden na.

Dat was geen speciale vroomheid van ons gezin, men deed dat in de straat waar wij woonden zowat van huis tot huis. Als die sombere kamer van toen nu weer opnieuw voor mijn geest verschijnt, is het alsof ik de stemmen van verre kan horen. Ik loop weer in de wei om de bloemen te plukken en ik zie het waxinelichtje weer flakkeren, net als toen. Maria hoorde bij het gezin. Je had naast je eigen moeder nog een moeder, een moeder vol van genade. Je wist als kind niet zo precies wat genade was, maar je begreep dat er iets van liefde was tussen die moeder in de hemel en de kinderen op aarde. Nu begrijp ik dat er géén uitverkorener mens te bedenken valt dan de moeder van Jezus van Nazareth.

Ik heb haar een tijdlang uit het oog verloren, maar nu is ze weer terug in mijn hart en ik voel me sterker en veiliger. Soms geeft zij mij het warme gevoel terug van die kamer met dat flakkerend lichtje. Grote kunstenaars hebben haar uitgebeeld door de eeuwen heen, met purperen mantels en gouden kronen op het hoofd. Het mysterieuze is dat, hoe hoog verheven wij haar ook mogen achten, dóór die verhevenheid de eenvoud straalt, de nederige liefde van een moeder die voor iedereen toegankelijk is die zorgen heeft. Want zij is een troostende moeder, een helpende, een gevende moeder.

Een moeder in de ware zin van het woord.

Tussenzang: Z.J. 501

Nu looft en prijst mijn ziel de Heer,
van vreugde jubelt heel mijn hart in God die mijn verlosser werd.

Magnificat! Jubelt allen in de Heer, jubelt om uw heil!

Want welgevallig zag Hij neer op mij die door mijn nietigheid
niets anders dan zijn dienstmaagd ben.

Zie, aangebroken is de dag dat elk geslacht aan 't jube'len gaat,
elk volk mij zalig prijzen zal.

Wat mij nu is geschied, is groot, wat kan de Almacht niet bij God,
wiens naam alleen hoogheilig is.

Evangelie Lc 1,39-56

In die dagen reisde Maria met spoed naar het bergland, naar een stad in Juda. Zij ging het huis van Zacharias binnen en groette Elisabeth. Zodra Elisabeth de groet van Maria hoorde, sprong het kind op in haar schoot. Elisabeth werd vervuld met de heilige Geest en riep uit met luide stem: 'Gij zijt gezegend onder de vrouwen en gezegend is de vrucht van uw schoot. Waaraan heb ik het te danken dat de moeder van mijn Heer naar mij toekomt? Zie, zodra de klank van uw groet mijn oor bereikte sprong het kind van vreugde op in mijn schoot. Zalig zij die geloofd heeft dat tot vervulling zal komen wat haar vanwege de Heer gezegd is.' En Maria sprak: 'Mijn hart prijst hoog de Heer. Van vreugde juicht mijn geest om God, mijn redder daar Hij welwillend neerzag op de kleinheid zijner dienstmaagd. En zie, van heden af prijst elk geslacht mij zalig omdat Hij die machtig is aan mij zijn wonderwerken deed, en heilig is zijn Naam. Barmhartig is Hij, van geslacht tot geslacht voor hen die Hem vrezen. Hij toont de kracht van zijn arm; slaat trotsen van hart uiteen. Heersers ontnemt Hij hun troon, maar Hij verheft de geringen. Die hongerigen overlaadt Hij met gaven en rijken zendt Hij heen met lege handen. Zijn dienaar Israël heeft Hij zich aangetrokken, gedachtig zijn barmhartigheid voor eeuwig jegens Abraham en zijn geslacht, gelijk Hij had gezegd tot onze Vaders.'

Nadat Maria ongeveer drie maanden bij haar gebleven was keerde zij naar huis terug.

Vers na het Evangelie:

Mijn hart zingt voor de Heer: Mag - ni - fi - cat!

Mijn God is mij ge - na - dig, mijn vreug - de o - ver - da - dig;

en ie - der prijst mij za - lig: Mag - ni - fi - cat.

Mijn hart zingt voor de Heer: Mag - ni - fi - cat.

Homilie

Voorbeden:

Laten we nu op Maria's voorspraak, aan God voorleggen wat ons bezwaart, wat onze nood is en bidden:

- voor mensen die hier of elders op bedevaart gaan:
dat zij elkaar helpen en tot steun zijn,
dat zij de vrede en de vreugde meedragen naar huis.
Laten we bidden.

Ma- gni- fi- cat!

Ju- belt al- len in de Heer, ju- belt om uw heil!

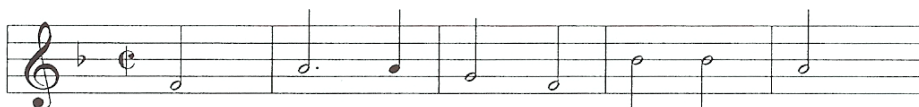
- voor mensen die hun geloof verloren zijn,
voor wie moeten leven met teleurstellingen en pijn:
dat zij opnieuw durven vertrouwen.
Laten we bidden.
- voor mensen die ontheemd zijn,
die verloren lopen in onze samenleving:
dat iemand naar hen omziet,
dat wij hen niet achteloos voorbij lopen
maar tijd maken voor ontmoeting. Laten we bidden.
- Bidden we nog even in stilte voor onze persoonlijke intenties.

God, wij danken U om uw geduld met ons.

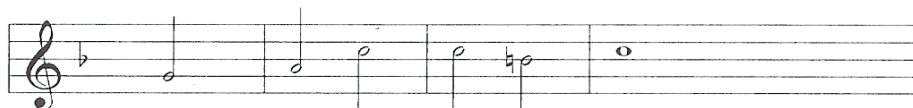
Moge uw heilige Geest ons bemoedigen

en ons toerusten met vertrouwen en hoop, vandaag en alle dagen. Amen.

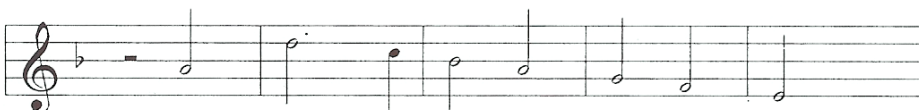
Offerandelied:

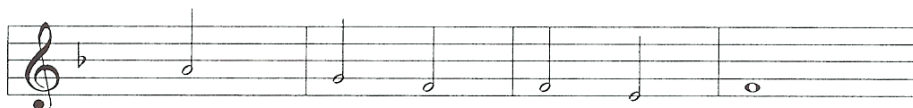
1.Gij zelf zijt Heer het le - vend Brood,
2.Die nacht dat Hij ver - ra - den werd,
3.Aan ie - der die Mij zoe - ken wil,
4.Ik ben het brood dat le - ven geeft,
5.Wij e - ten van het - zelf - de brood,

1.ge - bro - ken voor ons heil.
2.brak Hij het brood en zei:
3.geef Ik wat hij be - geert.
4.aan wie in Mij ge - looft.
5.ver - e - nigd in ge - loof,

1.De band die ons te - sa - men houdt.
2.Eet al - len van dit brood, het is
3.Zo spreekt de Heer: de ar - me zal
4.Ik doe hem op - staan uit de dood,
5.het - zelf - de li - chaam vor - men wij:

1.Gij die ver - re - zen zijt.
2.mijn li - chaam voor uw heil.
3.ver - za - digd zijn, voor - goed.
4.wan - neer ik we - der - keer.
5.de kerk van on - ze Heer.

Offerandegebed:

Liefdevolle God,
waar U in ons midden aanwezig bent,
hebben wij geen kwaad meer te vrezen.
Kom ook hier bij ons,
nu wij deze vruchten van de aarde voor U brengen.
Geef dat wij in vreugde het leven mogen vieren
van uw Zoon, die onze broeder is tot in alle eeuwen. Amen.

Groot dankgebed

Onze Vader:

Onze Vader, die in de hemel zijt,
uw naam worde geheiligd,
uw rijk kome,
uw wil geschiede
op aarde zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood
en vergeef ons onze schulden,
zoals ook wij vergeven aan onze schuldenaren,
en breng ons niet in beproeving
maar verlos ons van het kwade.

Vredesgebed en vredeswens:

Waar mensen elkaar daadwerkelijk ontmoeten
kan vrede ontstaan.
Om die vrede bidden wij:
Heer, Jezus Christus,
U wilt mensen bijeenbrengen,
U wilt hen verzoenen met elkaar.
Stem ons af op elkaar
en maak vrede tot ons handelsmerk.
Zo bidden wij U
die leeft in eeuwigheid. Amen.

Uitnodiging tot de communie:

Hier, rond deze tafel ontmoeten wij elkaar.
Door brood te delen komt God aan het licht
als Liefde die mensen wil samenbrengen.
Kom dan en deel met elkaar!

Communielied: Z.J. 530

Zo vriendelijk en veilig als het licht,
zoals een mantel om mij heen geslagen,
zo is mijn God, ik zoek zijn aangezicht,
ik roep zijn naam, bestorm Hem met mijn vragen,

dat Hij mij maakt, dat Hij mijn wezen richt.
Wil mij behoeden en op handen dragen.

Want waar ben ik, als Gij niet wijd en zijd
waakt over mij en over al mijn gangen.
Wie zou ik worden, waart Gij niet bereid
om, als ik val, mij telkens op te vangen.
Ik leef niet echt, als Gij niet met mij zijt.
Ik moet in lief en leed naar U verlangen.

Spreek gij het woord dat mij vertroosting geeft,
dat mij bevrijdt en opneemt in uw vrede.
Ontsteek die vreugde die geen einde heeft,
wil alle liefde aan uw mens besteden.
Wees Gij vandaag mijn brood, zowaar Gij leeft.
Gij zijt toch zelf de ziel van mijn gebeden

Slotgebed:

Eeuwige God,
Telkens weer zorgt U voor de kleinen en behoeftigen,
steeds weer ontvangen wij wat wij nodig hebben.
Wij zeggen U daarvoor dank en bidden:
geef dat wij ons blijven verheugen
in de ontmoeting met elkaar,
naar het voorbeeld van Maria en Elisabeth.
Geef dat wij daarin
uw lichtende aanwezigheid mogen herkennen,
God, van alle eeuwen der eeuwen. Amen.

Zegen en zending:

Gaan wij heen van hier, naar buiten, naar de mensen in onze straat, onze wijk.
Gaan wij hen tegemoet, met een open hart, met open handen.
Dan zijn wij een zegen voor elkaar en worden wij gezegend door de Eeuwige, die we noemen:
Vader, † Zoon en Heilige Geest. Amen.

Slotlied:

Liefde gaf u duizend namen,
groot en edel, schoon en zoet;
maar geen een die 't hart der Vlamen
even hoog verblijden doet,
als de naam o Moedermaagd,
die gij in ons landje draagt,
schoner klinkt hij dan al d' Andre:
Onze Lieve Vrouw van Vlaand'ren.

Waar men gaat langs Vlaamse wegen,
oude hoeve, huis of tronk,
komt men u, Maria, tegen,

staat uw beeltenis ten pronk;
lacht ons toe uit lindegroen,
bloemenkrans of blij festoen;
moge 't Moeder, nooit verand'ren,
O gij Lieve Vrouw van Vlaand'ren.

Blijf in 't Vlaamse harte tronen,
als de hoogste Koningin,
als de beste Moeder wonen
in elk Vlaamse huisgezin.
Sta ons bij in alle nood,
nu en in het uur der dood,
ons, uw kind'ren, en ook d'and'ren,
Liefste Lieve Vrouw van Vlaand'ren.